

שיחת הגאולה

הגליון השבועי של ימות המשיח

1490

ב"ה | ערב שבת קודש פרשת פקודי | ה' אדר ב' ה'תשפ"ד (15.3.24)

הסימן של הפרשה וסימני המשיח

שורת סימנים הלכתיים קבע הרמב"ם לזיהויו של מלך המשיח, החל מעמידתו כמלך מבית דוד ההוגה בתורה ועוסק בהשפעה על עם ישראל בקיום המצוות ועוד, ועד לבנין בית המקדש במקומו וקבוץ נדחי ישראל

חדשות טובות

מתכוננים ל"א ניסן

בעוד כחודש יחול ל"א בניסן, יום הולדתו המאה עשרים ושתיים של הרבי שליט"א מלך המשיח. לקראת התאריך מחוברים ניגונים על פרק החדש אותו מתחילים לומר ביום זה והלאה - פרק קכ"ג בתהלים כשהניגון הנבחר יקבע בסמוך ל"א ניסן. במקביל נערכים לקיום שורת אירועים מרכזיים ומקומיים לציון התאריך.

קריאות ללא הפסקה

במסגרת פעילות חג הפורים של שלוחי הרבי שליט"א מלך המשיח, יורחבו משמעותית המקומות בהם יתאפשר לשמוע את קריאת המגילה, במרכזי הערים, כשבכל שעה תיערך קריאת המגילה. פרטים במוקדי חב"ד.

יציקת מקווה במולדובה

בשנתיים האחרונות, עם פרוץ המלחמה באוקראינה, גבר זרם הנוסעים דרך מולדובה, המדינה הסמוכה. לאור הביקוש, נערך בשבוע שעבר מעמד מרגש ליציקת מקווה טהרה מפואר, שיעמוד במקום בו עמד עד היום המקווה הקודש, וכעת יוחלף במבנה גדול ומותאם לביקוש. באירוע השתתפו השלוחים במדינה לצד אורחים שהגיעו מארץ הקודש.

משפע הידיעות שהרבי שליט"א מלך המשיח מעניק לנו, מה שרבים לפניו לא הצליחו לבאר ולמצוא את הסיבה לאי הופעת ה'סימן' בסוף הפרשה, ובמילים קצרות פתר הוא את השאלה ואמר כי הסימן הוא המילים "בלי כל", וכאשר סידרו את החומשים להדפסה, לפני שנים רבות, הבחין

המדפיס כי על פרשה זו נאמר כי היא "בלי כל - סימן" והבין את הדברים כמשמעם כשהוא מוחק את כל השורה מההדפסה.

סיפור אחד מיני אלפים, המגלים טפח מהאישיות המיוחדת, עליה קבע הרמב"ם "הוגה בתורה". אחד מסמניו הבולטים של מלך המשיח, היא שקידתו וידיעתו בתורה, כהכנה לקראת הגילוי הגדול שצפוי להגיע בקרוב - בגילוי של "תורה חדשה מאתי תצא", אך מעת תחילת התנוצצות דמותו של המשיח, כבר יכולים עם ישראל לעמוד על גדולתו הבלתי נתפסת בידיעת התורה. ואכן, הרבי שליט"א מלך המשיח, מחדש בתורה באופן שלא היה מעולם, בגאונות מפליאה מכל חלקי התורה, הן בתחום תורת הנגלה והן בתורת החסידות, כשעד היום ראו אור מאות ספרים מתורתו.

שבע מצוות בברזיל

מאות השתתפו בכנס ללימוד שבע מצוות לבני נח. בסיום נעמדו כולם לאמירת "עלינו לשבח"

קביעה מעשית

סימן זה, לצד שאר הסימנים המופיעים בספר הרמב"ם שקובעים הלכתית את דמותו של הגואל, הם העומדים במרכז הפסיקה ההלכתית המזהה את הרבי שליט"א מלך המשיח, כשכל סימן מדברי הרמב"ם מקבלת ביטוי מעשי בדמות הפלאית, של מלך מבית דוד, העוסק בתורה ודואג שעם ישראל כולו יקיים את המצוות, ועוד.

קעת עומדים אנו בשלבים שכבר החלו להתקיים בפועל, כקבוץ נדחי ישראל ובנין בית המקדש במקומו, והשלמת התהליך כולו, בפועל ממש ובגלוי, בגאולה האמיתית והשלימה, תיכף ומיד ממש.

לפני תשעים שנה, עלה לארץ ישראל הרב אלכסנדר סנדר יודסין, שהתיישב בקהילה החסידית ביפו. זמן קצר לאחר מכן הפך לרבה של הקהילה. כשבמקביל שוקד הוא על הוצאת ספריו שעסקו בביאורים על הש"ס ועל ספר התניא.

בין היתר, עמד הוא בקשרי מכתבים עם הרבי שליט"א מלך המשיח, כשבאחד ממכתביו, שאל וביקש הסבר מדוע לפרשת פקודי לא מופיע 'סימן' בסיום הפרשה.

כל מי שמעיין בחומשים, יודע כי בסוף כל פרשה, מופיעה שורה באותיות קטנות, המציינת את מספר הפסוקים המופיעים בפרשה, כשלידם מילה או שנים המציינים את הגימטריה של מספר הפסוקים ומסייעים לזכור את הסימן. אלא שבחומשים רבים לא נדפס בסוף פרשתו של סימן למספר הפסוקים של פרשת פקודי (92 פסוקים).

עוסק בתורה

באגרת הקודש שענה לו הרבי שליט"א מלך המשיח, בשלהי שנת תשי"ג, כתב לו: "בהערותי, מדוע לא סימנו בסוף פ' (פרשת) פקודי סכום פסוקי הסדרה, הנה יש לחפש בדפוסים הראשונים, כי לדעתי אין זה אלא השמטת המדפיס, ונמשך הדבר כן גם אצל שאר המדפיסים שבאו אחריו,

ואולי אפשר שהי' (ה) כתוב, "בלי כל סימן", והכוונה בזה היתה שיש בסדרה צ"ב פסוקים, ובא הבחור הזעזער (=שתפקידו לסדר לדפוס) ותפס את הענין כפשוטו שאין כאן סימן, והשמיט מלות אלו מחסרון ידיעה".

תשובה קצרה, החושפת טפח

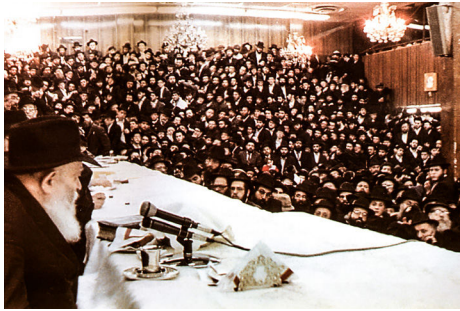

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מה למדנו ומה צריך לעשות

החיבור עם הקב"ה, ואחדות זו חודרת בכל הפרטים של העבודה.

לכאורה, לאחרי השראת השכינה במשכן היו בני ישראל נמצאים במעמד כה מושלם, שהיה אפשר לחשוב שכל מה שנעשה מספיק ועכשיו אפשר קצת לנוח... על כך בא הלימוד וההוראה מסיום הפרשה: "וְבַהֲעֵלֹת הָעֵנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל מִסְעֵיהֶם... כִּי עֲנֵן ה' עַל הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם... לְעֵינֵי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מִסְעֵיהֶם".

בנקודות זמן רבות עושה האדם חשבון נפש - אם זה בסוף השנה, בסיום החודש וגם מידי יום בקריאת שמע קודם השינה - לחשוב ולסכם מה היה עד עכשיו ואיך מתקדמים באופן הנכון והטוב ביותר.

גם במעגל החיים סביב התורה, כאשר עוברים משלב אחד לשלב נוסף יש לעצור לרגע ולהתבונן כיצד נוציא מכך לימוד בעבודת השם, כמו בשבת זו שבה מסיימים לקרוא את כל ספר שמות, ומתכווננים לשלב הבא - ספר ויקרא, יש לערוך חשבון נפש מה למדים מהספר שסיימנו עתה וכיצד מתכווננים לספר החדש.

תמיד צריך להתקדם

אפילו אחרי שסיימו להמשיך את גילוי השם במשכן, מספרת התורה על סילוק הענן מעל המשכן והמשך המסעות, כי בזה מלמדת אותנו התורה שאפילו בפסגה הרוחנית הגבוהה ביותר יש לחתור להמשיך להתקדם לעבר המסע הבא - לדרגה גבוהה ונעלית עוד יותר.

וזאת, כי אפילו כאשר יהודי נמצא במנוחה ("חניה"), הרי הוא צריך להיות חודר בהתקדמות לשלב הבא והנעלה יותר.

מסיום ספר שמות עוברים לקריאת ספר "ויקרא אל משה" שזו דרגה נעלית עוד יותר שמשה רבינו זוכה לקבל, וממשה רבינו זה נמשך לכל יהודי ויהודי, שיכול לזכות ולקבל את הגילויים הכי גדולים ואין הדבר תלוי אלא ברצונו, שהכוונות להסיר את כל מה שמעלים ומסתיר על ההעלמות וההסתרים.

והעיקר שכל זה יהיה מתוך שמחה וטוב לבב בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

(ע"פ שיחת ש"פ פקודי תשמ"ט)

מעמד קבלת התורה זה קיום התורה והמצוות של יהודי, שעל ידי זה הוא מחדיר קדושה בעולם ומכשירו לתכלית - דירה להשם

בפסוק אחד את הסיפור הארוך והמפורט של בית המשכן עד להקמתו בפועל: "וַיְהִי בַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשֵׁנָה הַשְּׁנִייתָ בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ הַחֹמֶשׁ הַמֵּשֶׁבֶת - או אז שרתה השכינה בעם ישראל בשיא השלימות.

נקודה מחברת

הסיכום הרחב של הרבה פרטים באותה פרשה מרמז על העבודה שמצד דרגת ה"יחידה" - העצם של הנשמה שהיא מאחדת את כל הפרטים ופרטי הפרטים בעבודתו של יהודי אל המכנה המשותף והמאחד -

המסר של הספר

ספר שמות משקף את הקו והסדר הכללי בעבודת היהודי את הקב"ה בחיי היום יום:

הספר פותח בירידת בני ישראל למצרים, תוכן דומה לירידת הנשמה למיצרי וגבולות הגוף הגשמי, סיפור עשר המכות רומז לעבודת היהודי לזכך את גשמיות העולם, יציאת מצרים מסמלת את השחרור של הנשמה מהגבולות של העולם (מצרים), מעמד קבלת התורה בהר סיני זה קיום התורה והמצוות של יהודי, שעל ידי זה הוא מחדיר קדושה בעולם ומכשירו לתכלית - דירה להשם, עד לשלימות החדרת הקדושה בגשמיות כאשר בני ישראל בנו את המשכן במדבר ואז ירד הקב"ה והתגלה בתוך העולם הזה.

ומכיוון שהסיום והתכלית של ספר שמות הוא בפרשת השבוע ("ויקהל") פקודי" מובן שהמסר המתבקש מספר שמות טמון דווקא בסיפור פרשה זו:

לאחרי כל פרטי המשכן וכלי המתוארים בפרשיות הקודמות, מגיעה פרשת השבוע - פקודי - ומסכמת

דבר מלך

זמן סגולה

כיוון שנמצאים בזמן סגולה שבו מודגש ביותר עניין הגאולה, הן מצד פרשת השבוע, הן מצד הזמן בשנה... יש להתחזק ולהוסיף עוד יותר באמונה וציפייה לביאת המשיח, ולהוסיף ביתר שאת ב"מעשינו ועבודתינו" בכל ענייני תורה ומצוותיה שממהרים ומזדזזים ומביאים בפועל את הגאולה, כולל ובמיוחד - ההוספה בהפצת המעיינות חוצה, שאז אתי מר דא מלכא משיחא, כהבטחת מלך המשיח לבעל שם טוב.

(משיחות שבת פרשת ויקהל-פקודי ה'תש"נ - מוגה)

ניצוצות של גאולה

אלה פקודי המשכן משכן העדות (פקודי לה, כא)

על חורבן בית-המקדש אמרו חז"ל, שבית המקדש לא נלקח מעם ישראל באופן מוחלט אלא הקב"ה נטל אותו כ"משכון". כפל המלה "משכון" רומז לשני בתי המקדש שחורבו, אך ניטלו כ"משכון" בלבד. על-פי ההלכה חייב נוטל המשכון לשמור עליו היטב ולהחזירו בשלימות, בבוא העת, לבעליו. מכאן שבית המקדש השלישי שייבנה בקרוב ממש, יכיל גם את מעלות שני בתי המקדש הקודמים.

(התועודות משפטים ה'תשנ"ב)

ישם את המזבח הזהב... ויקטר עליו קטורת ויקם את החצר (פקודי מ, יט-לג)

מנהגו של עולם, לבנות תחילה בית ורק אחר-כך להכניס

לתוכו כלים, ואילו בחנוכת המשכן ע"י משה היה הסדר הפוך: משה שם את המזבח והקטיר עליו קטורת עוד קודם סיום הקמת החצר.

וההסבר: נוהג הרגיל בעולם, מסמל את הכפיפות לחוקי הטבע; ומכיון שקדושת המשכן היא קדושה נצחית שלמעלה מן הטבע - גם כשבית המקדש חרב. לכן הייתה גם הקמת המשכן באופן שאינו כפוף לסדר הטבעי.

סיבה נוספת: הקטרה זו על המזבח, בה חנך משה את המשכן, היוותה גם חנוכה לכל בתי המקדש שקמו אחר-כך, כולל הבית השלישי. שהרי הפסוק "ועשו לי מקדש", שנאמר במשכן, הוא גם הציווי לבניית בתי המקדש לאחר המשכן, כשבכך הוא הטביע קדושה מיוחדת שאינה תלויה בקיומן של מחיצות, או ב"בית בנוי", קדושת המקדש קיימת תמיד ללא שינויים.

(פניני הגאולה)

שיחת הגאולה

הגליון השבועי של ימות המשיח

האגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה המייסד והיו"ד: הרב זמרוני ציק | העלון י"ל ע"י מסודות חינוך חב"ד בני-ים | עיר הגאולה כ"ט בנובמבר 50 | המערכת: חיים ציק, יצחק ריחמי, בנימי פרישמן | אימייל: office@hageula.com | אינטרנט: moshich.net | 052-6770-778 | לנתונים והזמנות: studio AG Times | לנצטרפות לרשימת התפוצה באימייל: menuim@sichathageula.com | תמונת הרבי שליט"א מלך המשיח בחיית: ש. רומני |

לפי שעון חורף	ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	ניו-יורק
הדלקת נרות	17:12	17:27	17:18	17:29	17:45
יציאת השבת	18:25	18:27	18:26	18:27	18:45

הפטרה: ותשלם כל המלאכה - מאריך מצרים (מלכים א, ז, ח - כא)

ניסים גלויים | בפינה לרבי שליט"א מלך המשיח בבקשת ברכה, עשה וזכרה באמצעות אגרות הקדש | חיינו נעת: 03-9412-770 | www.igrot.com

החזקת ספר החת"ת וקופת צדקה | הוראת מלך המשיח | בדיקת מחזורי התפילין | אס לא נבדקו בידי התורמים והמחזרים | יש ללמוד כל יום את השיעור היומי בחומש, תהילים, ותניא. | שהצילה אלפים:

צינורות חדשים

ההוראה מזה בעבודת האדם.

כללות העניין של מחצית השקל בזמן הזה - קאי (=הולך) על מצות הצדקה (ראה שע"ת לשולחן-ערוך אורח-חיים סימן תרצ"ד). ומאחר שנתינת מחצית השקל קשורה עם בית-המקדש - מובן, שבזמן הזה מתבטא ענין זה בנתינת צדקה עבור בתי כנסיות ובתי מדרשות, וכיוצא-בזה.

והנה, גודל העילוי שבמצות צדקה, מובן על-פי המבואר בתניא (פרק ל"ז) ש"הואיל ובמעות אלו היה יכול לקנות חיי נפשו, הרי נותן חיי נפשו לה" - בדוגמת הענין של מחצית השקל - "תרומת ה"."

ועל-זה נאמר "זה יתנו" - היינו, שנתינת הצדקה צריכה להיות באופן של "כל הנותן בעין יפה נותן" - בתכלית השלימות.

והענין בזה: עבודת האדם היא - לעשות מכל עניינו משכן ומקדש להקב"ה, באופן של "ושכנתי בתוכם" זאת אומרת: לא זו בלבד שאין לו שייכות עם ענינים בלתי-רצויים (כי בהיותו יהודי אינו חשוד על זה), אלא כל עניניו הם עניני קדושה - אפילו לא עניני הרשות (סתם). וכמבואר בתניא (פ"ז) שאכילה סתם אינה כדבעי (=כראוי), כי כל עניני האדם צריכים להיות עניני קדושה - "לשם שמם".

וענין זה מתבטא בנתינת מחצית השקל - "זה יתנו ג' מחצית השקל תרומה לה" - כללות ענין הצדקה, ש"נותן חיי נפשו לה";

יהודי צריך אמנם לעסוק בעניני העולם לצורך פרנסתו; כדי שיוכל לפרנס את בני ביתו - בני, חיי ומזוני רוחי. אבל כדי שיהיה מודגש שענינים אלו הם עניני קדושה (ולא דברי הרשות בלבד), העצה לזה - נתינת "מחצית השקל תרומה לה", היינו, שמחצית ממונו נותן "תרומה לה", ובפשטות - לעצמו אינו לוקח יותר ממה שנותן "תרומה לה" (עניני צדקה), שבזה מודגש שעסקו בעניני העולם הוא ענין של קדושה.

וההדגשה בזה היא "זה יתנו" - "כל הנותן בעין יפה נותן", היינו, שאינו עושה זאת מתוך הכרח חס-ושלום, מאחר שאין לו ברירה וכו', אלא אדרבה: "בעין יפה נותן", מאחר שכל עסקו בעניני העולם הוא באופן של קדושה - כדי שיוכל לתת "מחצית השקל ג' תרומה לה".

...ידוע פתגם כבוד-קדושת מורי-וחמי אדמו"ר נשיא דורנו שכאשר יהודי מחליט באמיתיות ובתוקף המתאים לעשות ענין שלמעלה מכוחותיו (היינו, שמצד כוחותיו, גם כפי שהם בשרשם בכל סדר ההשתלשלות, אינו מסוגל לעשות ענין זה) - הן בנוגע לענין הצדקה, והן בנוגע לעבודה של הפצת המעיינות חוצה, ולדוגמה - הדפסת כתבי רבותינו נשיאנו (שבנוגע לענין זה נאמר פתגם ה"ל), וכיוצא-בזה - הנה על-ידי החלטתו בתוקף המתאים לעשות ענין זה, פותחים לו מלמעלה צינורות חדשים, כדי שיוכל לקיים את החלטתו באופן המתאים.

ומאחר שמדובר אודות פתיחת צינורות חדשים מלמעלה - מובן, שבזה אין הגבלה כלל (כי פתיחת הצינורות היא מלמעלה), ולכן יכול הוא להתעסק בענינים שהם למעלה מכפי הכחות שניתנו לו (קודם פתיחת הצינורות החדשים), באופן נעלה יותר מאשר "כדבעי ליה למיעבד".

וההגבלה היחידה שבדבר היא - שהוא צריך להחליט בזה בתוקף המתאים, ואז פותחים לו צינורות חדשים כו'. ■

(משיחת שבת פרשת משפטים תשמ"ב. התוועדות עמ' 890)

60,000 שכמעט הלכו לפח...

אפי זכאי

על פניו, העסקה נראתה משתלמת במיוחד לאור העובדה שלבני הזוג היה כעת סכום כסף זמין שמספיק עבור הרכישה, אך לא היה לבנות בית

הכל היה נראה מבטיח. העסקה הייתה נראית נוצצת ומשתלמת וממש חבל להפסיד כזו הזדמנות! רק דבר אחד נותר: לקבל את ברכתו של הרבי שליט"א מליובאוויטש מלך המשיח!

בני הזוג אפי ושירן זכאי משדרות, רכשו בשעה טובה מגרש אדמה עליו יוכלו לבנות את ביתם בעז"ה. ביום בהיר אחד נקרתה בדרכם הזדמנות מפתיעה:

הם שמעו על מבנה נייד (קרוואן) בגודל 100 מטר המוצע למכירה בסכום של 60,000 ש"ח בלבד. המבנה כבר שימש בעבר כבית מגורים והוא היה במצב תקין וסביר בהחלט. המבנה נועד להימכר עם ציוד ביתי מלא!

העסקה נראתה משתלמת במיוחד לאור העובדה שלבני הזוג היה כעת סכום כסף זמין שמספיק עבור הרכישה, אך לא היה להם כעת כסף כדי לבנות בית. ובנוסף, לבנות בית בעצמך זוהי טרחה עצומה.

אך כזכור, בני הזוג כבר ידעו שלא מקבלים החלטה חשובה ללא ברכה מנשיא הדור. הם כתבו לרבי שליט"א מלך המשיח וקיבלו את תשובתו באמצעות האגרות קודש.

התשובה דיברה אודות הזמן המיוחד של חודש אלול בו (כפי הכתוב בספרי חסידות) הקב"ה משול כ'מלך בשדה', שהוא נמצא בצורה פשוטה, ללא כל הפאר וההדר של היכל המלכות, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות. המכתב הסתיים בברכה לבשורות טובות.

מה הקשר בין עניין 'המלך בשדה' לרכישת הדירה? בני הזוג לא הצליחו להבין. הם פנו להתייעץ עם שליח הרבי שליט"א מלך המשיח בשדרות, הרב משה זאב פיזם.

גם הרב פיזם לא הבין את הקשר לעניין 'המלך בשדה', אך לאור מילות העידוד המופיעות במכתב והמילים בסיום שהכילו ברכה ל'בשורות טובות', הוא לא ראה שיש צורך לעצור את העסקה, אלא שהדברים בוודאי יסתדו על הצד הטוב ביותר כפי הברכה.

בני הזוג סיכמו עם 'בעלת המבנה' שיגיעו בפעם אחרונה לראות את המבנה לפני הרכישה.

המבנה עמד בקצה העיר נתיבות, מקום בו אין כמעט נפש חיה. הזוג זכאי הגיעו למקום והמתינו לצד השני שיגיע.

לפתע הופיע ברחוב השומם ג'יפ שחור יוקרתי. על הג'יפ נהג אדם לא דתי, מגודל, מלא בקעקועים לרוב. האיש מסתכל

עליהם, עוצר לידם בהיסוס, ואז פותח את החלון ושואל: באתם לקנות את המבנה הזה? הם השיבו בחיוב.

"הצעה שלי", אומר להם נהג הג'יפ, "תברחו מיד מהעסקה הזאת, לפני שתיפלו בפח! במבנה הזה הייתה גרה אישה שנפטרה לאחרונה. הגברת שהציעה לכם את המבנה לרכישה היא נוכלת, לא קשורה כלל למשפחה של הנפטרת. אם תיקנו ממנה את המבנה היא תיעלם עם כל הכסף שלכם, ואתם תתמודדו לבד מול המשפחה שתוצה את המבנה בחזרה..."

ניכר היה שאלו דברי אמת. הנהג אמר את דברו והסתלק. וגם בני הזוג הסתלקו. כמעט נפלו בפח והפסידו 60,000 ש"ח...

הימים חלפו ואט אט החלה לחלחל לתודעתם של בני הזוג פירוש תשובתו של הרבי שליט"א מלך המשיח אודות 'המלך בשדה': המלך, הקב"ה, מתגלה לפעמים בצורה פשוטה, זה יכול להיות אפילו באמצעות אדם לא דתי שמלא בקעקועים... אבל הוא (הקב"ה) מראה ליהודי סבר פנים יפות ומחלץ אותו מצרה גדולה שכמעט נוחתת עליו...

כיום בני הזוג אוזנים בגימורים האחרונים של ביתם החדש... ■

המטה להצלת העם והארץ ת.ד. 6132 צפת | מדברי הרבי שליט"א מלך המשיח בעניני שלימות הארץ

ללמוד ממרדכי היהודי

בקשר לחודש אדר (בו אנו עומדים) ישנה הוראה ברורה שצריכים ללמוד מהנהגת מרדכי או - "בימים ההם בזמן הזה" - שנעמד באופן ד"לא יכרע ולא ישתחוה", ולא רק כשהיה בבית-הכנסת או בבית-המדרש אלא אף בעת המצאו "בשער המלך" נהג כך.

(משיחת מוצאי שבת-פרשת ויקהל-פקודי תש"ט - בלתי מוגה)

מורה שיעור בלימוד הרמב"ם היומי

ה"א אדר שני

יום שישו	שבת קודש	יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי
פרק א-ב	פרק ג-ה	פרק ו-ז	פרק ח-ט	פרק י-יא	פרק יב-יג	פרק יד-טו
פרק טז-יז	פרק יח-יט	פרק כ-כא	פרק כב-כג	פרק כד-כה	פרק כו-כז	פרק כח-כט

סיום הרמב"ם שחל במוצאי שושן פורים

אחת מאותן הוראות, המשלבת שני עניינים חשובים ביותר, היא תקנת לימוד הרמב"ם, מחד תקנה זו מאפשרת לכל יהודי ללמוד ולסיים את כל התורה מידי שנה, ומאידך, מאחדת היא את כל הסוגים השונים בקרב העם היהודי יחדיו.

אפשר לראות את הקשר בין קיום הוראה זו, למצבם של עם ישראל אז, בעת גאולת פורים.

על ספרו אומר הרמב"ם שהוא מקבץ את התורה שבעל פה כולה, בספרו היד החזקה הביא את כל ההלכות, מכל חלקי התורה, והוא הינו הספר המרכזי ללימוד מקיף שכזה. בתקנת לימוד הרמב"ם קיימים שלשה מסלולים: לימוד שלשה פרקים ביום, פרק אחד ליום (וסיים כל ההלכות פעם בשנה) ולימוד ספר המצוות (המקביל בתוכנו ללימוד שלשת הפרקים ליום) – בכך ניתן לאחד בבת אחת בתקנת לימוד אחת את האנשים, הנשים והטף בלימוד מאחד.

מתחילים מחדש

אגב, כיום קל יותר ללמוד את השיעור היומי, אם באמצעות מגוון רחב של ספרי לימוד המבארים את דברי הרמב"ם שראו אור במהלך השנים, ואם באמצעות ישומונים המאפשרים לציבור הרחב לקחת חלק באופן פעיל בלימוד זה, ובכך להתאחד יחד בהקדשת מספר דקות בכל יום ללימוד באחד המסלולים.

אמרו חז"ל על הפסוק "ליהודים היתה אורה" – "זו תורה". אין ספק שבסיום המחזור השלושים ושלש, שמתקיים יום לאחר שושן פורים, ניתנת הזדמנות מיוחדת לכל אחד ואחת להצטרף ללימוד הרמב"ם, לימוד המביא ומרזז את הגאולה האמיתית והשלימה, תיכף ומיד ממש. ■

מגילת סיום הרמב"ם בשנים עברו, במצרים

בסיום המחזור השלושים ושלש, שמתקיים יום לאחר שושן פורים, ניתנת הזדמנות מיוחדת לכל אחד ואחת להצטרף ללימוד הרמב"ם

בדורנו – נשיא הדור הוא הרבי שליט"א מלך המשיח, הממשיך את דרכם של נשיאי חב"ד בהנהגת הדורות.

אחדות עם כולם

מפעם לפעם עולים עניינים שונים הדורשים חיזוק בקרב עם ישראל, בדורנו הדור שזוכה לגאולה האמיתית והשלימה, הרי שזכינו להוראות מפורטות המיועדות לכל יהודי, כדי שיחד נשלים, באמצעות פעולותינו, את משימת חיינו – התגלותו של הרבי שליט"א מלך המשיח.

על הקשר בין קבלת התורה לחג הפורים, אמרו חז"ל כי לאחר הנס של פורים, קיימו היהודים את התורה שקיבלו בהר סיני, כפי שהדברים נלמדים מהפסוק 'וקיבל היהודים את אשר החלו לעשות'.

כן, לקח מאות שנים מאז מתן תורה ועד שהכריזו היהודים בלב שלם כי הם מקבלים על עצמם, הפעם מרצונם, לקיים את התורה. לפני מתן תורה, נאמר כי הקדוש ברוך הוא כפה עליהם הר כגיגית, והכריח אותם לקבל את התורה ובאם לא – הוא יחריב את העולם. תורת החסידות מלמדת כי מדובר היה בגילוי אור נעלה בפניו לא יכלו היהודים לעמוד, ולכן קיבלו את התורה עליהם ללא עוררין.

מאז ועד לזמן נס פורים, לא עמדה אמונתם למבחן. רק בימי גזירת המן, אשר נגזרה על כל היהודים, שהיו יכולים להינצל באם היו הם ממירים את דתם, אך זאת אפילו לא עלתה על דעתם, ולא זו בלבד שנשארו הם חזקים באמונתם, אלא שאף התכנסו יחד ללמוד תורה ולהתחזק בדרך המצוות.

לאחר נס פורים, עם כל הקושי שהיה בעת הגזירה, התחזקו כל עם ישראל בשמירת התורה ומצוות, ובכך הצהירו הם למפרע, על רצונם האמיתי בתורה שנכתפה עליהם ("קיימו וקיבלו עליהם").

משה שבדורנו

בתורת החסידות מבואר באריכות, כי מי שגילה אצל עם ישראל את הקשר הפנימי לקדוש ברוך הוא, היה מרדכי היהודי, עליו נאמר כי הוא כמשה בדורו. בכל דור ודור קיים ניצוץ מנשמתו של משה רבינו, המתלבש אצל נשיא הדור הנקרא 'הרועה הנאמן', והוא המגלה בקרב עם ישראל את הקשר לבורא, קשר המתגלה בהתחזקות בעיני תורה ומצוות.

נצה והדרכה

מדברי נשיא הדור שליט"א, משיח צדקנו

לחיות בשמחה והתחזק באמונה

...בטח זוכר, ורצוני להדגיש כאן שגם יקיים, את מה שכ"ק מו"ח אדמו"ר אמר לו וחזר ואמר, שצריך להיות תמיד בשמחה.

בטח זוכר גם את שיחתנו, שהעולם אינו הפקר ח"ו, אלא כשם שהקב"ה ברא אותנו, כך הוא מנהיג אותנו גם כעת, בכל עת ובכל שעה; שום דבר לא נעשה ללא השגחה פרטית. זוהי אמונה פשוטה של כל בני ישראל, מאמינים בני מאמינים.

כולם גם מאמינים שהקב"ה הוא תכלית הטוב, לכן בטוח, שכל מה שהוא עושה הוא לטובה.

כשזוכרים זאת, ומזמן לזמן מתבוננים בזה, יותר קל להבין הרבה התרחשויות בחיים, והדבר העיקרי הוא, שזה נותן את הבטחון האמיתי בחיי היום יום, כפי שדוד המלך אמר: ה' רועי - במילא - לא אחסר. כי אתה עמדי.

(אגרות קודש חלק ד עמוד קסה - תרגום)

דאגה אישית לכל יהודי והברכה בזה

קבלתי כמה פריסות-שלום שונות מדודו... ע"י המשולחים שלנו מזמן לזמן בהיותו בשווייץ, וע"י קרוביהם כאן.

היתה לי גם הזדמנות להכיר באופן אישית את... ולראות עד כמה אופי כמו שלו זקוק לידידות ותשומת לב ידידותית.

בטח למותר לעורר את תשומת לבו לזה, או להדגיש את גודל הענין הן מנקודת מבט של אנושיות והן מנקודת מבט של התורה, אבל ארשה לעצמי להדגיש את גודל המצוה שתהי' לו ולזוגתו יחי' ע"י שיתנו לדודו... יותר מאשר תשומת לב וידידות רגילים.

על פי פתגם של כ"ק מו"ח אדמו"ר שהקב"ה אף פעם אינו נשאר בעל חוב, בטוחני, שהקב"ה ישלם לכם ע"י הצלחה רבה וחיים מאושרים ורוב נחת מבנכם ש'.

(אגרות קודש חלק ד עמוד פא - תרגום)

קדמי ביטוחים

סוכנות הביטוח המובילה לשומרי התורה

הנהלת ר' קדמי

כל הביטוחים בקדמי ביטוחים

מתקשרים ומרוויחים - 2770*